

ærede Rigsdagsmand fra Viborg (Klein) vil maaffee, saaledes finde sig tilfredsstillt, naar han veed, at man kan appellere Synsmændenes Kjendelse.

Klein: Maatte det være mig tilladt i al Korthed at bemærke, at jeg har forudsat det som en Selvfølge, at Synsmændenes Kjendelse skulde kunne appelleres til Landvæsencommissionen, men jeg kan ikke see, at det skulde være hensigtsmæssigt at behynde Folk med flere Instanser, naar man kan nøies med een Instans. Vel er det saa, at Synsmændene efter Forordningen af 29de Juli 1846 kunne afgive Kjendelser, og det endog i flere ikke uvigtige eller ganske simple Sager, men deraf følger ikke, at man skal udvide Omraadet af Tilfældene endmere; og at udvide deres Jurisdiction til det her omhandlede Tilfælde vilde jeg finde saameget mere betænkeligt, som der netop her er Tale om at bestemme, om Communen eller de Private skulle udrede Omkostningerne, og det synes mig virkelig mindre heldigt at lade Synsmænd, der efter Udvalgets Forslag ikke blot skulde kunne antages, men ogsaa vilkaarlig afkediges af Communalbestyrelsen, være Dommer imellem Communen og Private.

Ordføreren: Jeg skal blot bemærke, at det er ikke efter Udvalgets Forslag, at den Bestemmelse træffes, at Synsmændene kunne antages og afkediges af Communalbestyrelsen, men at det er Noget, der allerede ligger i den gjældende Lovgivning. Den foreliggende Differens dreier sig kun om Tidspunktet, naar man troer det hensigtsmæssigt at gjøre en Forandring i saa Henseende.

Kjær: Ja, den ærede Ordfører har allerede svaret den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 5te Kreds (Klein), og jeg skal derfor ikke opholde mig derved, men jeg skal kun tilføie, at, naar den ærede Rigsdagsmand, som det synes, var bange for at have Synsmændene som en Instans, og at navnlig Vedkommende vilde blive utilfredse med de dermed forbundne Omkostninger, saa troer jeg, at han kan berolige sig i saa Henseende; thi jeg troer

netop, at i saadanne Sager af mindre Betydning vil det medføre, forholdsvis større Omkostninger at benytte Landvæsencommissionen istedetfor at benytte Synsmændene, naar der er Spørgsmaal om at mægle Forlig imellem Parterne.

Klein: Her er aldeles ikke Tale om smaa og ubetydelige Sager, men tværtimod om større og vigtige.

Indenrigsministeren: Jeg troer dog at burde tilføie, at, hvis det skal være Meningen, hvad jeg forøvrigt ogsaa har troet, at Kjendelserne skulde kunne indankes for Landvæsencommissionen, vilde det vistnok være heldigt til tredje Behandling, om muligt, at udtrykke dette paa en anden Maade.

L. G. Larsen: Maatte jeg henlede Udvalgets Opmærksomhed paa, om det ikke vilde være rigtigt, naar der i det 3die Punktum i § 6 forekommer den Sætning: „hvor ingen for alle Vedkommende gjældende Bestemmelser gives, og ingen Overenskomst i Mindelighed kan træffes“, at der tillige blev sagt, hvorom det er, der skal kunne træffes Overenskomst. Forøvrigt er det mig velbekendt, at ifølge Frd. af 29de Juli 1846 § 36 vil det, hvorom der vil blive Tale at træffe Overenskomst, være Vandledningens Oprensning og Vedligeholdelse. Naar det siges: „hvor ingen for alle gjældende Bestemmelser gives“, da skal jeg erindre om, at den samme Anordning bestemmer, at den Eier, hvis Jord støder til Bandlebet, skal vedligeholde det. Der forekommer mig at være Utydeligheder i dette Punktum, der vel burde rettes til 3die Behandling.

Ordføreren: Udvalget skal naturligvis tage under Overveielse, hvorvidt der maatte være Anledning til en Forandring i Redactionen med Hensyn til de af den høitærede Indenrigsminister nærmere paapegede Ord. Forsaavidt den ærede Rigsdagsmand for København (L. G. Larsen) har fundet en Utydelighed i Udkastets nærmere af ham nævnte Bestemmelser, da ere disse Udtryk omtrent de samme, som ere brugte i Frd. af 29de Juli